

Tvær ritgerðir séra Jón Stein-
grímsson, prest að Gaulverjabæ.

1. Erfisdrykkjur og ónýtt þrjál.
Dagsett 27.jánúar 1891. Merkt: J.
Birt í "Kveldúlfi", hinu handskrifaða
sveitablaði, er Jón Pálsson gaf út
á Stokkseyri á árunum 1890-92.
9. tbl. þriðjudaginn 17.mars 1891.
2. Helgidagavinna I-II.
Dagsett í Gaulverjabæ 14.febrúar 1891.
Birt í sma blaði.
"Kveldúlfur", 8.tbl. þriðjudaginn
3. mars 1891 og 9.tbl.þriðjudaginn
17.mars 1891.

Tvær ritgerðir séra Jón Stein-
grímsson, prest að Gaulverjabæ.

1. Erfisdrykkjur og ónýtt þrjál.
Dagsett 27. jánúar 1891. Merkt: J.
Birt í "Kveldúlfi", hinu handskrifaða
sveitablaði, er Jón Pálsson gaf út
á Stokkseyri á árunum 1890-92.
9. tbl. þriðjudaginn 17. mars 1891.
2. Helgidagavinna I-II.
Dagsett í Gaulverjabæ 14. febrúar 1891.
Birt í sma blaði.
"Kveldúlfur", 8. tbl. þriðjudaginn
3. mars 1891 og 9. tbl. þriðjudaginn
17. mars 1891.

16.

Sér: Jón Steingrímsson son Gaulv. tel
Erfis drykkjur og ónýtt þrjál.

Mörg versjan ríki þjá' or, sem vel orri
t skota mánað og atkunga, kvort anna sth.
þ breyta. Svo er afl vanann ríkt að menn
lá' anna þrett til þess línu rími, að
atkunga, á' hvegu þram byggist meða
kvort þram er góður og skyrsamlegur; þar
þíðar þó, að menn þor' að breyða af þom
ann, þótt þeir í ein hvegi grein sjái, að þann
er' reingur og skadlegur. Eg vilði nú heldr
þramast á erfisdráma þess um sveitir.
Erfisdrykkjuna, sem ann er hókantlegur
ann í minn um orkunum þreynti; eg held
ann svo mjög til þess, hvernig þótt eyða
þíma og þringum að óþóttu, þótt
seín til þess, hvernig þótt er álitit sjálfu
sagt, eða nátturlegt, þótt menn v' þau
þom þó reyni að fíra sig vitinu og heita
ann; þetta er gjört, af þer' að rá' orðum
þeyri sjálfsgæðu, að hafa þrennivín
eða ölföng v' hvegi eftir; þótt er ann
að vita til þess, hvernig þramurinn
þengur t. d. annan yfi þjóssa í þau
þaðum að orðum til að sakja í þess
-kvat? þrennivín, all oftast aðeins þrenni-
vín; menn eru að þjóttar? áfram í þess
og illorðni með keitana í þessum eða
á hordögum; menn kvelja sjálfa sig

Helgidagavinnna.

I. Sv. Jón Steingrímur Gaultverjard

Hú heyrst sagt, að Landspítalshættur hef. dems: helgi röðra
málum úr Stokkseyrabreppi, enn af því að undirdómnum
er demdur í allan málkostnað og heilagsdómnum demd
er ómættur, þá hefir niður ákveðið fræðt um álit dóm-
stofanna á efri þessa röðramáli. Svort það verður mið tekið
fyrir að migja, eða því gamla slept og aðrir bedist eftir
því, af minni bjöta mið aftur að migja, til þess þá að höfð
mál, skal látið órágt. Ein bitt vildi eg kafa um, hvata
skodum eg hef. á helgidagurörum, ^{enda} og öllu sem flestis að af-
muga þá þrumungu mið fyrri verkum: Altið steinma
sögu fyrir þeim röðraförum, ^{á helgidögum} og tíðkast kafa í þessu þlassi
(Stokkseyrabr.) eða láta þá óátalda og þá jafnvel
hveða til þeirra og geva því aldrei meins grannasmun
helgidaga og virkra elágti með sjáferðir. Min skodum
er sú, að fæstir röðra á helgi dögum altið að aftast með öllu.
Eg er að vísu ónummugur þlassinu, enn fyrir þann þrumung-
leika, sem eg hef. sé eg, að enni dugir að fótta helgidaga-
röðra heit með því, að heit sé svo ófærniskil þeimveidistot,
að þrumit alaf réttleik röðrana á helgidögum; fístaletsi á
virkum dögum um vertíðir hef. heldur enni réttleik helgi-
daga röðrana vísu og þrumit til. Og þetta er þá ástæða, sem
gefa geti helgidagurörum sjálfspáða einstökku þrumum;
en þó aldrei að sjálfspáða reglu, hvenor þann gefur á tíð á
helgidögum, sium og af þess jög hef. brytt á í þessum veidi-
stöðum. Af þessu sést, að eg álit helgidagurörum, sem
heir kafa tíðkast ástæðulegra. Eg veit, að heit ma' segja ymir
legt í móti, enda er af þessum þessum, er halda fram
helgidagurörum og þrumitandi. Eg get mið horki þar að
ástæðula þrumit öllum, sem eg hef. held fram þessum, er
heldur þar að telja uppalt sem að minni álit móti
veiti helgidagurörum. Eg skal að inn taka það fram,
að eg held á móti helgidagurörum, enni af því, að eg haldi
að minni veiti quddunari við af þess þessum-veit, þar með
er get eg enni gett meir svo góðar veit; - eg geri líka
engun minni á helgidagurörum og annari ónauðspulegi
helgidaga-eritörum, þó á landi sé frammi. Svó skal eg
sinnig taka það fram: þessu sambandi, að eg skoda
ónauðspulega helgidagavinnu enni stórri synd, heldur enni
vandræta á vandræjavinna virku dagana.

1. Þrjúskvöld og þetta þriðja
þess 27. janúar 1891. Hættu: 3.
Þitt "Kveðing" þinn handskrifts
aði, ex. ton þesson 1890-92.
Þrjúskvöldin 17. mars 1891.
avins 1-11
Y Gæilversjapa 14. febrúar 1891.
me þess.
nr. 8. 1891. Þrjúskvöldin
1891 og 9. 1891. Þrjúskvöldin
1891.

21

Enn sýndi mi aðinn minnst þessara á það að
skada þeim mesta skadri við helgidagardöna (sins
aðra helgidaga-riturinn) og það er afleiðinganna, þess
af þessum þess, hvernig reglubundin vinna og vinnu
sins himans í hvíldar- og frískundis og vinnustunda
verður alþjóðlega eyntrígt með helgidagardönum. Þess
atlast til, að notkun si höfð til hvíldar, enn dagurinn til
enn auk þess líka, að tiltekni dagar séu frídagar þess
sins amara daga þess mest má verða; þess helgidaga
eiga mi sunnudegarnir í hvers vinnu að vera mörkun
þetta er ekki aðinn gætt bot, heldur líka þess þess
sins minnar og heilbrigða þess bot. Þess reglu
þess hvernig er regluþess á öðrulega þess í þess, að ver
veita góða veildu og fjör; þess á miklu meiri þess
morgun þess: góða skilning; meiri þess þess
regluþess skilning á hvíld og störfum, regluþess munnþess
störfum, sines og reglubundin notkun himans
skaplega þessingum til, að það eigi að vera mörkun
þessara enn það er, til þess að skilja að þess. Þess
mi þess að einu af notkun meitalífrimi þess
sjáð og lífi, að hoga er að komna á og halda við reglu
bundinni notkun himans þess í sinesum enn við
þess þess þess eigi engin að halda, að sines notkun
regluþess störfum og hvíld við sjóinn, heldur enn
þess notkun andræð meiri þess þess að komna þess
þess eigi sines að föla góða drengi við sjó þess, að
regna að komna á reglubundin brikum himans
þess. Þess til þess er helgidagardönum mesta meiri
hindrun in. Þess meiri þess er gott, að sjómann meiri
briku notkun er þess af þess til þess skilning
verður meiri að segja, að þess eigi þess þess
á hvíld þess regluþess helgidaga; það meiri sines
af þess; það er skilning, heldur þess sjómanns
þess meiri; af þess helgidaganna með sinesum
sins til að gæta mannum að þess að skilning. Og þess
meiri meiri með þess að vísu til þess meiri
þessdaga þess þess komna við sjó; þess eigi andræð
að vera idjullagis daga, heldur vinnudaga; þess þess
þess að komna betur á framvegi enn þess til; og þess
meiri um það meiri. Þess enda þess meiri meiri
þess góða drengi með sjómannu meiri, að þess
helgidagardöna og komna betur á reglubundin notkun

Helgidagavinnur.
II. sér. Jón Steingrímsson
Paulverjöld

Eg taladís : fyrsta nafli einum um það, hvernig helgi-
daga röturinn (einn og flest helgidaga skilomna) egdleggja reglu-
bundna notkun þinnar, reglukundna skiptinga á höfð.
og stöfnum, gera allan þinnan ad hvaldastauri við stö-
völurlausum degi. Eg get myndad mér, ad sumis meim
þinnar ad jötu, ad helgidaga röturinn þafi nokkura
teika annmarka í föt þin ad sér. En það er fleiri
annmarkar við þá; það er ódægjan þin leiddi af þeim
þess meidd hálsta innbygðis og við föt þinnar og meidd
formanna innbygðis. Það er ein þá ódægjan þá
meiddum með id róa á helgidögum; eg veid enda ad full-
vörð, ad þessi ódægjan veid aldrei leiddi, hvad
teik leidda þess vestri þess þess ad stö á helgidögum
veid sidur ein ódægjan dögum. En ad ala ódægjan há-
veta við föt þinnar, veid hálsta og veid formanna í sömu
veid stö ad er veid bálvinnarveid. Það geru allis ódægjan
veid helgidaga rötur og þess þess þess meiddu ad af-
leiddi stö: uppi ad haldast. Og einmitt stö ódægjan
veid all sér stö ad sögn á stö þess ad meiddast og er
veid vestri veidurinn um ad þess þess helgidaga röturinn
þess ein veid meiddveid. Þess þess veid, ad þess þess
ad sér stö til þess ad afle þess meidd, þess þess, - eg
veid þess veid - veid af þess, ad þess þess leiddi ad regna
meidd allis leiddi meidd ad afle þess meidd af þess þess
veid meidd veid, veid veid eg þess veid af þess ad eg stöda
helgidaga rötur bleiddiga til þess, enda er þess þess ad
leiddi, veid þess leiddi þess veid meidd meiddveidur
ad meidd afle meidd þess ein meiddveidur,
veid þess meidd, hvad þess veid þess veidveidur.

Hl. Jón Pálsson. Eg sendi yður einn atlegguminn til að
þessla með skóðlúlu, ef þér vilji. Eg ætlaði til skóðlúlu
að I og II komi sitt í heim skóðlúlu. Þér lagði af lítlu
lúlu vantar í ljá mór; að er þetta í flautu skóðlúlu.
Mér þætti vort, ef ég gæti þessuð uppstíttu minn til baka.
Þegar þér hafði þessi had þau. Eg er hálfvegur að þessu
um að senda minn um þessuð í Amoskúlu.
Þótt það sé of lítill á þessu, þó að ég sé þessu þessu
eignuð. Svára við. - Hafði þér minn til þessuð.

Gbae 20/291 JH